

gyontárgyak felsorolását kell tartalmaznia, de nem kell feltüntetni sem a megnyitő-leltárban, illetve megnyitő-mérlegben eszközölt értékelésnek, sem a beszerzési, illetve előállítási árak.

Amennyiben azonban valamely vagyontárgy már az első üzletévben értékesített, úgy ezen adatoknak, mint az értékesítési összegnek, valamint az azonosságnak igazolását még az 1926. évi adókimutatás jogerős befejezése előtt kell előterjeszteni.

Amennyiben pedig az 1926. évi adókimutatás még a 60 napos határidő letelte előtt jogerőre emelkedett, az igazolást helyesbítési kérelem kapcsán kell előterjeszteni.

A társulati adóra vonatkozó rendelkezések módosítása.

A 700/1926. P. M. számú rendelet a mérlegvalódisági rendelettel kapcsolatban a társulati adóra vonatkozó hivatalos összeállítás több intézkedését módosította. Ezek a módosítások a következők:

1. A H. Ö. 13. §-ának az áruleltárak és anyagkészletek értékelését szabályozó 16. pontjához fűzött utasítás 4—13. bekezdései újra szövegeztettek. Az áru- és anyagkészletek értékének összehasonlítása a jövőben nem aranykoronában, hanem pengőben történik.

2. A mérlegrendelet 2. §-a szerint a vállalatok jogosítva voltak az értékelést értékcsökkenési tartalékalap beállításával is eszközölni. A következő években a további tartalékolás mérve a cselekvő vagyontételek megnyitő-mérleg szerinti értéke alapján fog elbírálást nyerni, vagyis a tartalékolás helyes mérvének megállapításánál nem a mérleg aktív tételének a megnyitő-mérlegben alkotott értékcsökkenési tartalék levonásával mutatkozó saldója alapján.

A tartalékolás mérve tekintetében az épületektől eltekintve, melyeknél általában 2%-os leírás fogadtatik el, — a többi vagyon-tárgyaknál 10%-os leírás, illetve tartalékolás fogadható el.

3. A megnyitő-mérleget megelőző mérlegekben adómentesen létesített mindennemű tartalék, kivéve azokat a tartalékokat, amelyeknek létesítését a pénzügyminisztérium a H. Ö. 14. §. (3.) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján kivételesen engedélyezte, a megnyitő-mérleggel leszámoltnak tekintendő. A pénzügyminisztérium kivételes engedélye alapján létesített tartalékok azonban csak arra a célra használhatók fel, amelyre létesítésük engedélyeztetett.

4. A háramlás alá kerülő vagyon értékéből eszközözlendő további leírások és tartalékolások csak addig a mérvig adómentesek, amely a megnyitő-mérleg fordulónapján mutatkozó tényleges időpontbeli értéknek megfelel. Ezt az értéket úgy kell megállapítani, hogy a háramlás alá kerülő vagyon eredeti aranykorona-értékéből a megnyitő-mérleg fordulónapjáig eszközölt adómentes leírások és tartalékolások aranykorona értéke levonásba hozatik.

5. A megnyitő-mérleget követő első adókimutatás során a mérlegszerű nyereségből az előző évi veszteséget levonni, illetve a mérlegszerű veszteségből előző évi nyereséget levonni nem szabad.

6. A megnyitő-mérleget követő első adókimutatás során az értékpapírok, értékek, áru- és anyagkészletek összehasonlításánál az üzletévvégi készletekkel a megnyitő-mérleg szerinti készletek állítandók szembe.

A jövedelemadó kulcsának leszállítása. Az 1925. évi XXIII. t.-c.-ben a pénzügyminiszter felhatalmazást nyert arra, hogy a jövedelemadó tételeit 1926. évi január hó 1-től kezdődő hatállyal

ujból állapíthassa meg. Ezen felhatalmazás alapján a pénzügyminiszterium az 1926. évi 96.000/VII. a. számú rendeletével (közzétetett a Budapesti Közlöny 1926. július 16-iki számában) a jövedelemadó tételeit újból megállapította. Az eddig érvényben volt adókulcsok szerint a maximális 40%-os adókulcs már 200.000 aranykorona jövedelemnél érvényesült, míg most a 40%-os kulcs csak 1.000.000 korona jövedelemnél jön alkalmazásba.

Az új adóskála rendszerbelileg is eltér az előzőtől, mert amíg 200.000 korona jövedelemig az egyes jövedelmi határok között az adótételek koronaösszegekben vannak megállapítva, addig 200.000 koronán felül az egyes jövedelmi határookban az adótétel %-okban van megállapítva.

Az 1926. évi jövedelemadó már ezen módosított adókulcsok alapján vették ki.

Betegápolási és gyermekvédelmi pótdadó. A szanalási periódus utolsó napján, június 30-án, a miniszterium az 1926. évi 5180/M. E. számú szanalási, tehát törvényerejű rendelettel új állami pótdadót vezetett be, a betegápolási és gyermekvédelmi pótdadót, amely a földadó, a házadó, az általános kereseti adó, a járulati adó és a tantieme adó után fizetendő. Ezen pótdadó az 1925. évi július 1-től kezdődőleg fizetendő, és pedig az 1925. év második felére az alapul szolgáló adók 10 százalékaival, az 1926. január 1-től kezdődőleg pedig évi 10 százalékos kulccsal.

Kamatilleték. A pénzügyminiszterium az 1925. évi 3700/P. M. számú szanalási rendeletével hatályon kívül helyezte a tőkekamat- és járadékadóra vonatkozó törvényeket és ennek helyébe kamatilleték fizetését rendelte el. A kamatilleték kölcsönkötvények (elsőbbségi kötvények, záloglevelek) után a kamatösszeg 10 százaléka, ha azonban a kölcsönkötvények kibocsátója fuvarozási illeték fizetésére köteles vasúti vállalat, az illeték csak 5 százalék. A külön törvény által megadott mentességek a kamatilletékre is hatályosak. A pénzügyminiszter felhatalmazást nyert arra, hogy a záloglevelek kamatait ideiglenesen az illeték alól mentesíthesse. A pénzintézeteknél elhelyezett tőkék után járó kamatok illetéke 10 százalék. A pénzügyminiszterium fel van jogosítva a kamatilleték ezen százalékát mérsékelni, illetve az illeték alól való mentességet megállapítani. Az 1926. évi 90.700 számú rendelettel a pénzügyminiszterium a felhatalmazással élt is. Nevezetesen a záloglevelek szelvényei és a takarékbetétek és folyószámlák után fizetett kamatok illetékét 5 százalékra mérsékelte, a külföldi betevőknek járó kamatokat pedig az illeték alól mentesítette.

Fuziók illetékmentessége. A pénzügyminiszter mult évi 903. P. M. számú rendeletével a vállalatoknak 1926. június 30-ig történő fuziója esetére illetékmentességet biztosított. Tekintettel arra, hogy a vállalatoknak egyesülése előreláthatólag csak az aránymerlegeknek felállításával kapcsolatosan levont tanulságok eredményeképpen főleg nagyobb mértékben megindulni, a pénzügyminiszterium a Budapesti Közlöny f. évi július 2-i számában megjelent 1926. évi 3540 P. M. számú rendeletével a június 30-i határidőt egyelőre folyó év végéig hosszabbította meg, amennyiben elrendelte, hogy az illetékmentesség mindazokban az esetekben érvényesül, amidőn az egyesülést az abban résztvevő mindegyik társaság közgyűlése 1927. évi január 1. előtt határozta el.